



Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 576. Qui sint affectus interdicti, & qualiter singuli intelligendi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

dictæ ea audire nequeant, alii tamen non interdicti, V. G. peregrini, in iis celebrare & divina audire valeant, Nav. c. 27. n. 167. Castrop. tr. 29. d. 5. p. 2. §. 2. n. 11. Reiffenst. h. t. num. 189. cum Gl. in cit. c. si sententia, v. in Clerum.

2. Resp. secundò: De interdicto locali primò interdicta civitate, castro aut villâ censentur quoque interdicta eorum suburbia & continentia ædificia, ne cæteroquin sententia suspensionis vilipendatur, si possent in dictis suburbis divina celebrari, & sic incolæ facili labore illuc concurrentes vim interdicti effugere. c. si civitas de sent. excom. in 6. Secundò: si Ecclesia interdicta nec in ejus capella, nec in ejus cæmiterio ei contiguo quis sepeliri potest; secus, si contigua non sint, cit. c. si Civitas. Porò contigua dicuntur, quorum extrema se invicem contingunt, sive quando inter parietem Ecclesiæ & capellam vel cæmiterium nihil mediat, Barb. in c. si Civitas. Pirh. h. t. n. 225. Reiffenst. h. t. num. 191. Tertiò: si interdicta tota civitas omnia loca continentia & non contigua, tantùm, si verò una Ecclesia sit interdicta, loca tantùm contigua censentur Interdicta, interdicto verò cæmiterio non censentur interdicta Ecclesiæ, c. unic. de Consecrat. Eccles. in 6. Quartò: Interdicta civitate vel diœcesi censentur etiam Interdicta Ecclesia Cathedralis ibi existens. Suar. d. 32. S. 2. n. 21. Castrop. l. c. §. 1. num. 3. & 4. contra Covar. in c. alma, p. 2. §. 1. n. 4. Arg. c. si civitas, & ex ea ratione, ne aliàs eluderetur tale Interdictum talis civitatis celebrando nimirum & audiendo Divina in Cathedrali.

Quæst. 575. Ad Interdictum locale servandum quinam teneantur?

Resp. Sub obligatione gravi ad Interdictum tam generale quàm particulare tenentur omnes tam incolæ quàm extranei, tam regulares quàm seculares, tam exempti quàm non exempti, nisi speciali super hoc muniti privilegio, ut habet communis & certa per textum expressum. c. Auctoritate, de privileg. in 6. & c. licet eod. ex ea ratione, quòd per Interdictum locale privatio divinorum officiorum affixa sit loco respectu cujusvis personæ. Circa quod notandum quoque, quòd, qui causam dederunt interdicto locali, non tantùm in loco interdicto, sed etiam in quovis loco alio prohibeantur celebrare & audire divina, Sylv. V. Interdictum 2. n. 7. Suar. de cens. d. 37. S. 1. n. 15. Barb. in c. si sententia, de sent. excom. in 6. n. 3. Ubi illis tantùm incolis loci interdicti conceditur audire divina in alio loco non interdicto, qui causam interdicti non dederunt.

Quæst. 576. Quinam sint effectus Interdicti & qualiter singuli intelligendi?

Resp. Esse eorum tres, qui in ipsa Interdicti definitione exprimuntur, quorum primus est administratio quorundam Sacramentorum, qualis tamen non est Baptismus, hic enim non tantùm parvulis, sed & adultis tempore interdicti licitè administratur propter moræ periculum, c. Quoniam, h. t. in 6. Idem est de Sacramento confirmationis, quæ etiam adultis tempore interdicti localis & personalis generaliter lati cum consueta solemnitate dari potest; unde & Christma in Cæna Domini confici potest, juxta expressum textum. cit. c. quoniam, quamvis specialiter interdictis, sicut & iis, qui generali interdicto causam dederunt, Sacramentum confirmationis dari non possit. Suar. d. 32. S. 2. num. 9. Bonac. & alii. Sacramentum quoque poenitentiae non tantùm morituris, sed & sanis (nisi sint excommunicati, vel nisi causam interdicto dederint, & necdum satisfecerint, aut idoneam de satisfaciendo

cautionem praestiterint) administrari potest. c. alma mater, de sent. excom. in 6. unde & tunc moribundis Sacramentum Eucharistiæ per modum viatici dari potest, uti & in probabili periculo mortis, ex infirmitate, difficili partu, condemnatione, imminente prælio, aliâve simili causâ, c. quod in te, de poenitent. & remiss. c. permittimus, h. t. De cætero tempore interdicti negatur sanis Sacramentum Eucharistiæ. Gl. communiter recepta in cit. c. alma, v. admittantur. Item Sacramentum extremæ unctionis, cit. c. quod in te, quod tamen infirmo non valenti amplius recipere aliud Sacramentum dicto tempore dari posse, censent Castrop. tr. 29. d. 5. p. 4. §. 1. n. 20. Pirh. h. t. n. 234. Item Sacramentum Ordinis prohibetur dari personis interdictis aut in loco interdicto, quod tamen extra Clericis specialiter non interdictis conferri posse in casu magnæ necessitatis & penuriæ Sacerdotum, volunt Sylv. v. interdictum, §. n. 9. Pirh. h. t. n. 235. & alii. Ac denique tempore interdicti prohibetur benedictio nuptialis, quamvis matrimonium sine ea licitè contrahatur tempore interdicti & ab interdictis, Sylv. v. interdictum §. n. 9.

2. Secundus effectus interdicti est privatio divinorum officiorum. c. permittimus, h. t. & c. si sententia, eod. in 6. per quæ intelliguntur functiones & actiones spirituales, quæ primò ac per se annexæ sunt Ordini sacro, quæque ex institutione Christi & Ecclesiæ à solis Clericis exercentur, ut sunt in specie sacrificium missæ, solennes benedictiones templi, fontis baptismalis, aquæ benedictæ, cinerum, candelarum, orationes & lytanæ cum solenni processione, & quævis publica & solennis oratio, præsertim horarum canonicarum, quæ tamen privatim dici debent ab iis, qui aliàs ad illas tenentur, etsi sint interdicti, quibus tamen officii divinis non annumerantur conciones, quæ etiam tempore interdicti haberi posse in Ecclesia censent Nav. e. 27. n. 176. Suar. d. 34. S. 3. à n. 1. eò quòd non ad precandum, sed ad populum instruendum & à vitis avocandum, & ad Deo & Ecclesiæ obediendum continentur. Hic tamen secundus effectus has parit limitationes, quòd tempore interdicti generalis in Ecclesiis & monasteriis quotidie celebrari possint missæ aliæque officia divina, sicut extra tempus interdicti, modò serventur conditiones quatuor. Primò: ut id fiat non pulsatis campanis pro Convocatione populi, nec pulsatis tintinnabulis ad Sanctus, & elevationem S. Hostiæ, possint tamen pulsari campanæ ad habendam concionem, ad salutationem angelicam, uti & ad deportationem viatici ad infirmum tintinnabula, ut Sylv. V. interdictum §. n. 7. Suar. l. c. S. 2. n. 19. Covar. in c. alma, p. 2. §. 4. n. 5. Reiffenst. h. t. num. 207. cum hæc non veniant nomine officiorum divinorum. Secundò: ut missæ aliæque officia divina fiant submissâ voce absque organo & solenni cantu. Tertiò: ut fiant januis clausis, ita ut, etsi fideles ad missam aliæque divina convenire, Ecclesiam ingredi, & divina audire valeant extra tamen existentes videre nequeant, quid ibidem agatur, Reiffenstuel. h. t. num. 209. Arg. Clem. 1. de sent. excom. Quartò: ut personaliter interdicti, & qui interdicto generali causam dederunt, excludantur, & ad audienda divina nullatenus admittantur. Quibus addendum, quòd juxta c. alma. in quatuor festivitibus. Natalis Domini, Paschatis, Pentecostes & Assumptionis B. V. Mariæ à primis Vesperis usque ad complerium festivitatis inclusivè interdictum suspendatur, ita ut Sacrificium missæ aliæque divina cum omni solemnitate celebrari

lebrari valeant, excommunicati quoque, & qui interdictio causam dederunt, interesse quidem possint, non tamen altari appropinquare valeant: oblationem faciendo, quæ suspensio interdicti extensa à Martino V. & Eugenio IV. ad festum & totam octavam corporis Christi, teste Pirh. h. t. num. 246. apud Reiffenst. h. t. n. 211.

3. Tertius effectus interdicti est privatio sepulturæ ecclesiasticæ, sic intelligendus, ut imprimis in loco sacro interdictio nullus quantumvis innocens, infans & amens, sepeliri possit, nisi privilegium habeat, ut præter alios habent Clerici personaliter non interdicti, & qui interdictio causam non dederunt, & tempore interdicti illud servarunt; hi enim in eo sepeliri possunt cum silentio, id est, sine campanæ pulsatione, divino officio & aliis consuetis solennitatibus, c. quod in te, cujus dispositio etiam locui videatur de interdicto generali, speciale tamen excludere non videtur, ut Sylv. l. c. num. 10. Abb. in cit. c. quod in te. n. 10. apud Reiffenst. h. t. n. 212. Possunt tamen tempore generalis interdicti homines illius loci personaliter non interdicti extra locum illum effertur, & in alio loco sacro non interdicto sepeliri, arg. c. si sententia, de sent. excom. in 6. Imò etiam posse eum, qui tempore interdicti sepultus in loco non sacro, cessante interdicto exhumari, & in locum sacrum transferri, si commodè fieri potest, ut cum Gl. in c. à nobis, il. 2. de sent. excom. in 6. v. forma. Nav. man. c. 27. n. 176. Pirh. h. t. n. 246. Reiffenst. h. t. n. 214.

Quest. 577. Qualis sit obligatio servandi interdictum, & quæ poena illud violantium?

1. Resp. ad primum: Est obligatio gravis, ad eoque violare illud, ex genere suo est peccatum grave, seu peccatum mortale, quia est contra præceptum Ecclesiæ in materia gravi. Ita communis & certa.

2. Resp. ad secundum: Personæ ecclesiasticæ tam regulares quam sæculares incurunt primò: Irregularitatem, juxta expressum textum c. is qui, & c. is, cui h. t. in 6. Secundò: Suspensionem ab offi-

cio, beneficio & jurisdictione, c. tanta est, de excess. Prælat. Gl. ibid. v. irrisas. Abb. n. 1. Suar. l. c. f. 4. n. 16. Laym. l. 1. tr. 5. p. 4. c. 3. n. 3. & alii volentes hanc poenam incurri ipso facto à quibuscunque interdicti violatoribus, contra Gonz. in c. fin. de excess. Prælat. n. 2. Bonac. & alios probabiliter docentes ordinariè illos non suspensos ab officio & beneficio, sed suspendendos, argumento desumpto ex secunda parte cit. c. finalis. Tertio: Privantur jure electionis activæ & passivæ, ita ut nec eligere valeant. c. is qui, h. t. in 6. nec eligi aut postulari, c. 1. de postul. Sylv. v. interdictum. 6. q. 2. Quarto: perdunt ipso facto privilegium aliàs illis competens de jure. c. quod in te, de poenis. & remiss. & c. is cui, h. t. in 6. vi cujus tempore interdicti sepeliri possunt in loco sacro. Quintò: Religiosi, etiam exempti, non observantes interdictum generale locale, quod ab Ecclesia Cathedrali & parochiali observari vident, præter memoratas poenas incurunt excommunicationem, Clem. 1. h. t. Porro religiosi etiam exempti, non solum servare, sed etiam publicare tenentur interdictum aliàsque censuras ab Episcopo latas, ubi is illud mandat. Concil. Trid. sess. 21. de regular. c. 12. De cætero diligenter notandum, quod ad finem hujus tituli ex Clem. gravi. h. t. cum Suar. de cens. d. 22. f. 4. n. 27. & Pirh. h. t. n. 245. rectè monet & inculcat Reiffenst. h. t. n. 225. nimirum quòd, etsi contra laicos interdictum violantes poenæ speciales in jure non statuuntur, illud tamen certum, quòd laici quicunque, præsertim domini temporales & eorum officiales, qui Clericos quomodolibet compellunt in loco interdicto missas & alia divina publicè & solenniter celebrare, item campanis vel voce præconis aliòve modo excommunicationis vel interdicti sententia innodatos ad audienda divina convocant, item qui eosdem nominatim excommunicatos vel interdictos, ne ad Clericorum monitionem de ecclesiis tempore divinorum exeant, aut ipsimet excommunicati vel interdicti ad monitionem exire recusant, vel divinis se violenter ingerunt, gravissimè peccent & excommunicationem Papæ reservatam ipso facto incurrant.

TITULUS XL.

De Verborum Significatione.

Cùm præsens, uti & sequens titulus per omnes Decretalium libros diffusi pleraque hinc inde sufficienter declarata contineant, exemplo aliquorum Canonistarum fusiorem eorum tractationem consultò declinamus, aliquas solum regulas præsentis tituli summarissimè perstrinxisse contenti. Unde fit:

Quest. 578. Quænam sint regulæ de verborum significatione interpretanda?

1. Resp. Sunt fere sequentes, prima: Verba intelligenda sunt cum effectu, ita ut aliquid operentur, & non sint superflua. L. 1. §. hæc autem verba. ff. quod quisqu. juris. c. relatum. de Cler. non resid. censentur autem tunc aliquid operari, quando etiam solius majoris declarationis, cautelæ, & omnis dubitationis tollendæ vel efficacioris voluntatis causâ ponuntur, aut exprimunt, quod tacitè jam inest, aut in genere continetur. Abb. in c. si adversus, de heret. Arg. l. quæsum, §. 4. ff. de fundo instruend.

R. P. Leur. Jur. Can. Lib. V.

2. Secunda: Sunt intelligenda secundum subjectam materiam & naturam actûs vel contractûs, de quo agitur, & secundum qualitates personæ, ad quam sunt relata, c. quemadmodum. de jurejur. c. constitutum. de religios. domib. Menoch. præsump. 104. n. 29. proferens enim verba, præsumitur ea accommodare materiæ, actui, contractui, de quo agitur, & personæ, ad quam diriguntur, c. 8. h. t. l. non aliter. ff. de legat.

3. Tertia: Quando verborum sensus dubius in utramque partem malam & bonam accipi potest, accipiendus est in eo, qui excludit delictum, aded ut potiùs interpretatio & significatio verborum impropria admittatur, quàm delictum, c. esse. de R.

R r

7. l.